

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1C/93/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513201698
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2017:8513201698.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudca JUDr. Erik Uhlár, v právnej veci žalobcov 1. Q. R., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y., R. T. XX, 2. D. R., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y., R. T. XX, právne zastúpených spoločnosťou Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36865281, sídlom Hlavná 31, Trnava, proti žalovanému Y. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. XXX, N. nad Y., okres T. B., právne zastúpenému JUDr. Gáborom Szárazom, advokátom so sídlom v Starej Ľubovni, Garbiarska 20, o odstránenie čiernej stavby a náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý na vlastné náklady odstrániť stavbu - oplotenie vrátane betónového múra z parcely registra C parcelné číslo 805 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 153 m², evidovanej na LV č. XXXX vedenom N. úradom T. B., katastrálnym odborom pre katastrálne územie N. a z parcely registra C parcelné číslo 806 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 189 m², evidovanej na LV č. XXX vedenom Okresným úradom T. B., katastrálnym odborom pre katastrálne územie N., a to v rozsahu zodpovedajúcom parcele registra C parcelné číslo 806/4 zastavané plochy a nádvoria o výmere 3 m² vytvorenej geometrickým plánom znalca Juraja Gregu číslo plánu 8/2015, vyhotoveného 19.12.2015, autorizačne overeného 27.3.2017 a úradne overeného 26.5.2017, ktorý je súčasťou tohto rozsudku, to všetko do troch mesiacov po právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V časti požadovanej náhrady škody súd žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

IV. Súd p r i z n á v a štátu voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania štátu súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v 1. rade a žalobkyňa v 2. rade, ktorej vstup do konania pripustil súd uznesením č.k. 1C/93/2013 - 271 zo dňa 19.1.2017, sa domáhali voči žalovanému, v zmysle zmeny žaloby, podanej pôvodne iba žalobcom v 1. rade, ako bola pripustená uznesením č.k. 1C/93/2013 - 272 zo dňa 19.1.2017 (tu v časti náhrady škody) a zmeny žaloby ako bola pripustená uznesením č.k. 1C/93/2013 - 275 zo dňa 31.5.2017 (dotýka sa iba nároku na odstránenie stavby), uloženia povinnosti žalovanému na vlastné náklady odstrániť drobnú stavbu - oplotenie stojace na nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. N., obec N., okres T. B. na parcele CKN č. 806/4, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 3 m² vyznačenej na overenom geometrickom pláne na oddelenie parcely CKN č. 806/4 č. plánu 8/2015, mapový list č. Plaveč 4-7/4, vyhotovenom dňa 19.12.2015 znalcom z odboru geodézia, Jurajom Gregom, Pod papierňou 34, 085 01 Bardejov. Ďalej sa domáhali náhrady škody 849,16 eur, ako aj náhrady trov konania. V podanej žalobe bolo poukazované na to, že už v roku 1992 žalovaný bez stavebného povolenia vybudoval betónový múr oplotenia, ktorý zasahoval do parcely registra C

parc. č. 805 k.ú. N. a do parcely registra C parc. č. XXX k.ú. N., na čo mal žalobca v 1. rade upozorniť písomne žalovaného a príslušné orgány na nesúlad stavebnej činnosti žalovaného so zákonom a jej zasahovanie do vlastníckych práv žalobcu v 1. rade (pozn.: resp. v časti žalobcov v 1. a 2. rade), pričom výsledkom je, že daný múr zasahuje do parciel žalobcov plochou 3m. K tomuto bolo poukazované na geodetické zameranie spoločnosti GeoBan s.r.o. z 12.8.2012. Poukazované bolo na začatie stavby kamenného múra žalovaným X.X.XXXX a podanie žiadosti 4.9.2012 na zastavenie drobnej stavby, pri ktorej mal žalovaný zničiť a poškodiť oplotenie, odrezat' a úmyselne zapchať drenážnu rúru na odtok dažďovej vody, poškodiť a odstrániť plechové a betónové žľaby, v čoho dôsledku voda zateká na dvor do vodomernej šachty a pod dom, čím vzniká nebezpečenstvo poškodenia už v minulosti vymenenej podlahy; poukazované bolo na poškodenie a rozbitie betónových dlaždíc na príjazdovej ceste k domu, dreveného a plechového oplotenia. Ďalej v nej bolo poukazované na to, že žalovaný zviezol odkvapy z celého svojho domu na predmetný múr, ktorý pri dažďoch vodu nedostatočne odvádza zvyšok zateká do dvora žalobcov, podmáča ich nehnuteľnosť v dôsledku čoho už v minulosti prehnila podlaha, nosné hranoly v chodbe a príľahlej miestnosti a všetko bolo nutné vymeniť. Škodu v pôvodne podanej žalobe vyčíslil žalobca v 1. rade ako drevené oplotenie - oceľové kotvy 136,50 eur (1ks á 19,50 eur), drevené hranoly 130x10x10 - 7 ks (1 m hranola 10x10 - 4,75 eur) spolu 9,1 m v sume 43,23 eur, drevené hranoly pod podlahou chodba 5ks 205x10x10 - 10,25 m spolu v sume 48,70 eur, príľahlá miestnosť 3 ks 205x10x10 - 6,15 m spolu v sume 29,22 eur, podlaha chodby a príľahlej miestnosti - spolu 10,59 m a suma 95,20 eur, za poškodenú a znefunkčnenú drenáž - plynárenská tlaková rúra priemer 160 mm x 9,1 mm - spolu 3 m 47,31 eur - teda spolu materiálna škoda 400,16 eur a za geometrické zameranie 200,- eur.

2. V podaní doručenom súdu dňa 10.9.2013, učenom už prostredníctvom právneho zástupcu žalobcov, bolo upresnené, že materiálna škoda má predstavovať 400,16 eur, cena geometrického zamerania 200,- eur a cena práce 249,- eur, pričom práca nebola nijako špecifikovaná (aká, kedy, na čom...) len bolo uvedené, že si ju žalobca v 1. rade vykonal sám, odpracoval 83 hodín a žiada 3,- eurá za hodinu.

3. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 15.8.2014, prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukazoval na to, že o uplatnenom nároku tunajší súd rozhodoval vo veci 2C/195/2012, preto vzniesol námietku res iudicata, pričom pre prípad, že by súd dospel k záveru, že o veci nebolo konané a rozhodnuté, poukazoval na to, že navrhuje sa odstrániť betónový múr z vyššie uvedených parciel a keďže vlastníčkou ne LV XXX . k.ú. N. je i (už v konaní vystupujúca ako žalobkyňa v 2. rade) D. R., namietal zlíu aktívnu legitimáciu. Popieral postavenie oplotenia na parcelách vo vlastníctve žalobcov; neuznával nárok na náhradu škody; namietal nejasnosť petitu žaloby, jeho neurčitost' a nevykonateľnosť; navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchmi žalobcu v 1. rade, žalobkyne v 2. rade, žalovaného, svedka R. R.; podľa § 129 ods. 1 O.s.p. oznámením obsahu listinných dôkazov, a to: podanej žaloby, podania žalobcu v 1. rade učeného prostredníctvom jeho právneho zástupcu zo dňa 4.9.2013 a doručeného súdu 10.9.2013, výpisu z LV č. XXXX k. ú. N. z z 10.1.2007, výpisu z LV č. XXX k. ú. N. z 27.8.1998, geometrického plánu vyhotoveného dňa 14.9.1982 (Geodézia n.p. Prešov), vytyčovacieho náčrtu (GeoBan spol. s r.o.) ako bol pripojený k žalobe, žiadosti o okamžité zastavenie drobnej stavby zo 4.9.2012, návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo 6.9.2012, oznámenia z 24.11.1998, potvrdenia obce N. z 12.12.1998, podania „preverenie legalizácie stavby“ zo 7.10.1996, podania Okresného úradu v T. B. z 22.10.1996 č.j. 490/1996 Mgr. Fa, podania žalobcu v 1. rade z 19.8.1997, podania „legalizácia stavby - odpoveď“ z 13.10.1997, podania žalobcu v 1. rade z 29.11.1997 („odstránenie stavby“), podania Krajského úradu v Prešove odboru kontroly z 26.11.1999, podania žalobcu v 1. rade z 8.2.2000, podania žalobcu v 1. rade z 12.8.1999, odpovede na žiadosť o odvodnenie stavby z 18.8.1999, kópie geometrického plánu vyhotoveného 29.3.1990 (Geodézia š.p. Prešov) v rozsahu v akom bol predložený so žalobou, kópie geometrického plánu z 19.5.2009 (Miroslav Gladiš - geodet) v rozsahu v akom bol predložený so žalobou, potvrdenia Obecného úradu N. z 12.12.1996, potvrdenia obce N. z 23.11.1999, fotografií s komentárom pripojených k žalobe (č.l. 35-36 spisu), fotografie s komentárom založenej do prílohovej obálky (č.l. 37 spisu) ako bola pripojená žalobcom k podanej žalobe, fotografií predložených žalobcom v 1. rade a žalovaným na pojednávaní dňa 17.10.2014, informatívneho výpisu z LV č. XXX k. ú. N. z 3.9.2013, z LV č. XXXX k. ú. N. z 3.9.2013 a z LV č. XXX k. ú. N. z 3.9.2013, vyjadrenia žalovaného učeného prostredníctvom jeho právneho zástupcu k podanej žalobe doručeného súdu 15.8.2014, informatívnych výpisov z LV XXX k. ú. N. z 13.8.2014, z LV XXXX k. ú. N. z 13.8.2014 a z LV č. XXX k. ú. N. z 13.8.2014, kópie rozsudku tunajšieho súdu č. k. 2C/195/2012-66 zo dňa

21.3.2013, vyjadrenia žalovaného vo veci tunajšieho súdu 2C/195/2012, podania právneho zástupcu žalobcu doručeného súdu dňa 20.8.2014 a k nemu pripojenej kópie vytyčovacieho náčrtu z 21.8.2012 (GeoBan spol. s r.o., č. plánu 0804/2012), náčrtu z č.l. 82 spisu (pozn.: vyhotovený svedkom - R. R.), listín predložených Okresným úradom T. B., katastrálnym odborom dňa 28.8.2014 a to: kópie katastrálnej mapy z 22.8.2014 - k.ú. N., výpisov z LV č. XXX k. ú. N., z LV XXXX k. ú. N. a z LV č. XXX k. ú. N., vyjadrenia žalobcu v 1. rade učeného prostredníctvom jeho právneho zástupcu a doručeného súdu 8.9.2014 a k nemu pripojenej kópie príjmového pokladničného dokladu z 21.8.2012, dňa 17.10.2014 (na pojednávaní) predloženej kópie geometrického plánu vyhotoveného GEOTA Stará Ľubovňa dňa 3.10.1991 ako ju predložil žalovaný, kópie geometrického plánu vyhotoveného Geodéziou ŠP Prešov 29.3.1990 predloženej na pojednávaní 17.10.2014 žalovaným, geometrického plánu zo dňa 19.5.2009 vyhotoveného geodetom R. H. ako bol predložený na pojednávaní 17.10.2014 žalovaným, žalovaným na pojednávaní 17.10.2014 predloženého podania zo dňa 7.7.1998 - dodatočné súhlasné stanovisko k ohláseniu drobnej stavby (Obecný úrad N. zo 7.7.1998); podľa § 204 CSP čítaním a oznamovaním obsahu listín obsiahnutých v spise, a to: podania žalovaného doručeného súdu 9.12.2014 a k nemu pripojeného geometrického plánu na porealizačné zameranie rodinného domu z 30.11.1999 (vyhotoviteľ Miroslav Ščurka) a geometrického plánu na majetkovoprávne vysporiadanie pozemku zo 14.9.1982 (Geodézia n.p. Prešov), znaleckého posudku znalca Juraja Gregu č. 08 rok 2015 z 5.6.2016 vrátane v ňom obsiahnutého geometrického plánu z 19.12.2015 (č. plánu 8/2015), uznesenia č. k. 1C/93/2013-145 zo 14.7.2016, podania žalobcu (pozn.: správne žalovaného) doručeného súdu 2.8.2016 a k nemu pripojeného stanoviska obce N. z 21.6.2011, dodatočné súhlasné stanovisko k ohláseniu drobnej stavby zo 7.7.1998 vrátane kópie príjmového pokladničného dokladu, fotografie (č.l. 155 spisu), notárskej zápisnice N 425/82 z 9.12.1982, notárskej zápisnice N 175/2006 z 29.11.2006 - t.j. v predloženej rozsahu prvej strany, písomného originálu podania žalobcu v 1. rade (z 1.8.2016) doručeného súdu 4.8.2016, podania žalovaného doručeného súdu 4.1.2017, geometrického plánu Miroslava Gladiša č. 98/2009 (prílohová obálka na č.l. 267 spisu) a geometrického plánu Miroslava Ščurku 373/99 (prílohová obálka na č.l. 267 spisu), geometrického plánu číslo zákazky 244-342-063-90 (taktiež prílohová obálka na č.l. 267 spisu) a pripojenej kópie katastrálnej mapy (taktiež prílohová obálka na č.l. 267 spisu), podania žalovaného doručeného súdu 17.1.2017, vyjadrenia žalovaného doručeného súdu 13.3.2017 a jeho príloh z č.l. 205-206 spisu („mapa“ mierka 1:200 s vyznačením hraníc CKN a plotov k 28.2.2017 a „mapa“ hraníc - mierka 1:300), písomného originálu podania žalobcov zo dňa 9.3.2017 - doručeného súdu 15.3.2017 (č.l. 232-233 spisu; pôvodne elektronicky podané 14.3.2017 č.l. 207-208 spisu), písomného originálu podania žalobcov zo dňa 9.3.2017 doručeného súdu 15.3.2017 (č.l. 234-238 spisu; pôvodne predložené elektronickou formou č.l. 213-217 spisu) a jeho príloh: zápisnice o pojednávaní vo veci tunajšieho súdu 5C/228/2001 z 20.4.2005, podania žalobcu v 1. rade z 29.11.1997, podania žalobcu z 8.2.2000 a čestného prehlásenia Q. J.j; vyjadrenia žalovaného doručeného súdu 17.5.2017, podania znalca Juraja Gregu doručeného súdu 26.5.2017 a k nemu pripojených originálov geometrického plánu (prílohová obálka na č.l. 267 spisu) č. 8/2015 zo dňa 19.12.2015, autorizačne overeného 27.3.2017 a úradne overeného 26.5.2017, daňového dokladu znalca z 25.5.2017 a stanoviska znalca z 25.5.2017, podania žalobcov zo dňa 3.7.2017 doručeného súdu 4.7.2017 (so zaručeným elektronickým podpisom), podania žalovaného doručeného súdu 12.7.2017 a k nemu pripojených: geometrického plánu Miroslava Ščurku 373/99 (č.l. 286 spisu; originál v prílohovej obálke na č.l. 267 spisu), podania obce N. zo 7.7.1998 - dodatočné súhlasné stanovisko k ohláseniu drobnej stavby, výpisov z LV XXX k.ú. N. z 8.11.2006, zo 6.3.2017 a z 8.12.1999, kópie katastrálnej mapy z 27.3.2017, výkazu výmer - geometrického plánu 244-342-063-90 (č.l. 293 a 292 spisu; originál v prílohovej obálke na č.l. 267 spisu), geometrického plánu Miroslava Gladiša č. 98/09 (č.l. 294-295 spisu; originál v prílohovej obálke na č.l. 267 spisu); obsahu na pojednávaní 14.7.2017 predložených fotografií zo strany žalobcu aj zo strany žalovaného (v prílohovej obálke na č.l. 267 spisu); podľa 204 CSP čítaním z pripojeného spisu tunajšieho súdu 2C/195/2012: žaloby a rozsudku tunajšieho súdu č. k. 2C/195/2012-66; podľa § 204 CSP čítaním listín a oznamovaním obsahu listín z pripojených spisov Okresného súdu T. Ľubovňa sp. zn. 2C/213/2009 a sp. zn. 5C/228/2001, a to zo spisu tunajšieho súdu 2C/213/2009: žaloby z č.l. 1 uvedeného spisu, podania z č.l. 12-13 uvedeného spisu, uznesenia č. k. 2C/213/2009-69 z č.l. 69-70 uvedeného spisu, podania z č.l. 124 uvedeného spisu, uznesenia č. čk. 2C/213/2009-135 z č.l. 135-137 uvedeného spisu, rozsudku č. k. 2C/213/2009-158 z č.l. 158 uvedeného spisu, uznesenia č. k. 2C/213/2009-176 z č.l. 176-177 uvedeného spisu, z pripojeného spisu tunajšieho súdu 5C/228/2001: rozsudku č.k. 3C/509/97-162 z č.l. 1-3 uvedeného spisu, rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/308/00-183 z č.l. 4-7 uvedeného spisu, znaleckého posudku Technického a skúšobného ústavu stavebného v Bratislave č. 80/0236/440 32/99 z č.l. 14-35 uvedeného spisu, znaleckého posudku Ing. Jána Majernička č. 1/2005 z č.l. 83-102 uvedeného spisu, znaleckého posudku znalca Ing. Tomáša Vargu, PhD. č. 31/2006 z č.l. 185-206

uvedeného spisu, rozsudku NS SR sp. zn. 2Cdo/43/02 z č.l. 241-243 uvedeného spisu, zápisnice o pojednávaní zo dňa 13.12.2006 z č.l. 250-259 uvedeného spisu, rozsudku č. k. 5C/228/2001-267 z č.l. 267-274 uvedeného spisu, rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/147/2007 z č.l. 353-356 uvedeného spisu, uznesenia NS SR 4Cdo/130/2010 z č.l. 376-377 uvedeného spisu; podľa § 204 CSP čítaním podania žalobcu (pozn. správne oproti záznamu v príslušnej zápisnici o pojednávaní má byť „žalovaného“) učinенého prostredníctvom jeho právneho zástupcu a doručeného súdu dňa 5.9.2017 a originálu k nemu pripojeného geometrického plánu Miroslava Ščurku zo dňa 25.8.2017 (z prílohovej obálky z č.l. 320 spisu); prehratím fotografických a videozáznamov na CD nosiči pripojenom k podanej žalobe z prílohovej obálky č.l. 37 spisu na technickom zariadení v pojednávacej miestnosti; a zistil tento skutkový stav:

5. Žalobcovia sa domáhajú voči žalovanému odstránenia „oplotenia“ postaveného žalovaným, a to v rozsahu, v ktorom toto zasahuje do parcely registra C parc. č. 805 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 153 m² evidovanej na LV XXXX k.ú. N. vo výlučnom vlastníctve žalobcu v 1. rade a do parcely registra C parc. č. 806 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 189 m² evidovanej na LV č. XXX k.ú. N. vo výlučnom bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov v 1. a 2. rade, teda v rozsahu zodpovedajúcom parcele registra C parc. č. 806/4 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 3 m², vytvorenej geometrickým plánom v tomto konaní pribratým znalcom z odboru geodézie a kartografie, Jurajom Gregom, č. plánu 8/2015 vyhotoveným dňa 19.12.2015, autorizačne overeným dňa 27.3.2017 a úradne overeným 26.5.2017.

6. Pod pojmom „oplotenie“ tak žalobcovia, ako aj žalovaný, vychádzajú z ich vyjadrení v tomto konaní, ako aj z obsahu ich písomných podaní v tejto veci, rozumejú nielen kovové oplotenie (viditeľné na stranách v konaní predložených fotografiách), ale aj betónový múr, v ktorom je toto kovové oplotenie osadené, teda zo všetkých prednesov (či ústnych alebo písomných) jednotlivých strán tohto sporu je zrejmé, že žaloba v tejto časti smeruje k odstráneniu, a to primárne, aj betónového podkladu, betónového múru pod samotným kovovým oplotením na ňom sa nachádzajúcim (viď už v žalobe „betónový múr oplotenia“, „započal žalovaný ďalšiu stavbu a to ďalší kamenný múr“, viď vyjadrenie v písomnom podaní žalovaného k žalobe doručenom súdu 15.8.2014 „sa domáha odstrániť časti betónového múru z parcely“ a „nie je pravdou skutočnosť, že žalovaný má postavené oplotenie na svojom pozemku a nie na parcele č. 806“, resp. „keďže oplotenie pozemku sa nachádza na pozemku žalovaného“; viď tiež obsah výpovede žalobcu v 1. rade na pojednávaní 17.10.2014, ale aj žalovaného na uvedenom pojednávaní, atď.). Teda z uvedených dôvodov (keďže právní zástupcovia žiadnej zo strán sporu v tomto smere nepodávali exaktné vyjadrenia vo vzťahu k predmetu sporu a jeho označeniu v súlade s príslušnými právnymi predpismi týkajúcimi sa stavebníctva a stavieb ako takých - čo by sa osobitne žiadalo najmä zo strany právneho zástupcu žalobcov, ktorý by primárne mal povahu stavby v žalobe vymedziť tak, aby to nemusel vyvodzovať z vyjadrení strán súd) nemal súd (osobitne vzhľadom na čas začatia konania a prejednávania danej veci - viď k tomu § 79 ods. 1 O.s.p.) pochybnosť o tom čoho sa (pôvodne sám žalobca v 1. rade) žalobcovia v tejto veci skutočne domáhajú, i keď žalovaný v priebehu konania poukazoval na to, že má ísť čo sa týka betónovej časti o oporný múr (v ďalšom odôvodnení tohto rozsudku bude súd v zásade používať v celom konaní stranami používaný zovšeobecňujúci pojem „oplotenie“ tak vo vzťahu k jeho kovovej časti, ako aj príslušnej časti betónového múru, na ktorom je táto osadená).

7. Žalovaný popiera, že by jeho oplotenie zasahovalo do parciel registra C parc. č. 805 a parc. č. 806 k. ú. N., a to v mnohom i odkazmi na dôkazy, ktoré tieto jeho tvrdenia vyvracajú a v zásade potvrdzujú správnosť záverov tu pribratého znalca Juraja Gregu v ním podanom znaleckom posudku číslo 08 rok 2015, osobitne v súvislosti s jeho podaním vypracovaným geometrickým plánom č. 8/2015 (v podrobnostiach o rozporupnosti tvrdení žalobcu v kontexte s nimi súčasne z jeho strany predkladaných dôkazov sa súd vyjadrí v ďalšom texte tohto odôvodnenia).

8. Žalobcovia sa zároveň voči žalovanému domáhajú náhrady škody v celkovej výške 849,16 eur, pričom však žalovaný v priebehu konania prostredníctvom právneho zástupcu opakovane vzniesol námietku premlčania (prvýkrát v podaní doručenom súdu dňa 4.1.2017, ktorá v časti požadovanej náhrady škody bola z pohľadu súdu vznesená dôvodne; v ďalšom žalobcovia nepreukázali zákonné atribúty na priznanie práva na náhradu škody (najmä nijako nepreukázali skutočný vznik škody, ani to aby táto bola spôsobená zavineným konaním žalovaného, nepreukázali skutočnú výšku škody - a to vychádzajú z ceny vecí v čase poškodenia /§ 442 ods. 1 OZ, § 443 OZ/, a ani žiadne skutočnosti,

na podklade ktorých by súd mohol prípadne výšku škody určiť podľa svojej úvahy - viď v minulosti § 136 O.s.p. v kontexte súčasného znenia Čl. 2 ods. 1, ods. 2 CSP). V časti, z pohľadu súdu, žalobcovia navyše uplatnený nárok na náhradu škody zamieňajú s nárokom na trovy konania.

9. V danom prípade za žiadnych okolností nejde o prekážku res iudicata namietanú žalovaným s poukazom na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 2C/195/2012 - jednoznačne to zhrnul právny zástupca žalobcov v podaní doručenom súdu 8.9.2014 v jeho bode I. (č.l. 90 spisu), kde súd len môže potvrdiť, že odstránenia stavby žalovaného z parcel registra C parc. č. 805 a parc. č. 806 k.ú. N. ako aj časti z tu uplatňovanej náhrady škody sa v uvedenom konaní domáhal ako žalobca priamo syn tunajších žalobcov v 1. a 2. rade, tuto svedok R. R., a to vo vlastnom mene a na vlastný účet, pričom jeho žaloba (podaná pôvodne na OS Prešov, z ktorého strany bola uvedená vec postúpená tunajšiemu súdu ako súdu vecne a miestne príslušnému dňa 9.11.2012) bola zamietnutá práve z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie R. R. v uvedenej veci.

10. Čo sa týka tu namietaného nedostatku aktívnej vecnej legitímácie s poukazom v začiatku konania na to, že ako žalobca nevystupuje i, už žalujúca v 2. rade, tento z pohľadu súdu nebol namietaný dôvodne (tu súd odkazuje na argumentáciu právneho zástupcu žalobcov v podaní doručenom súdu 8.9.2014 v jeho bode I. - č.l. 90 spisu), navyše vstupom žalobkyne v 2. rade do tohto konania je irelevantné sa tým nad rámec už uvedeného zaoberať.

K uplatnenému nároku na odstránenie stavby:

11. Podľa § 100 ods. 2 vety prvej OZ, premičujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

12. Podľa § 123 OZ, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

13. Podľa § 124 OZ, všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

14. Podľa § 126 ods. 1 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

15. Podľa § 130 ods. 1 OZ, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

16. Podľa § 134 ods. 1 OZ, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

17. Podľa § 135c ods. 1 OZ, ak niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoci na to nemá právo, môže súd na návrh vlastníka pozemku rozhodnúť, že stavbu treba odstrániť na náklady toho, kto stavbu zriadil (ďalej len „vlastník stavby“).

18. Podľa § 135c ods. 2 OZ, pokiaľ by odstránenie stavby nebolo účelné, prikáže ju súd za náhradu do vlastníctva vlastníkovi pozemku, pokiaľ s tým vlastníkom pozemku súhlasí.

19. Podľa § 135c ods. 3 OZ, súd môže usporiadať pomery medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby aj inak, najmä tiež zriadiť za náhradu vecné bremeno, ktoré je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe.

20. Podľa § 54 zákona č. 50/1976 Zb. (v znení platnom a účinnom v roku 1992), stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

21. Podľa § 55 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. (v znení platnom a účinnom v roku 1992), vykonávací predpis podrobnejšie vymedzí, pre ktoré stavby je potrebné stavebné povolenie a pre ktoré drobné stavby, stavebné úpravy a udržiavacie práce postačí ohlásenie stavebnému úradu.

22. Podľa § 2 ods. 1 písm. e/ vyhlášky č. 85/1976 Zb. (v znení platnom a účinnom v roku 1992), jednoduchými stavbami sú oporné múry.

23. Podľa § 3 ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 85/1976 Zb. (v znení platnom a účinnom v roku 1992), za drobné stavby sa považujú aj: oplotenie.

24. Podľa § 43 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. (v znení platnom a účinnom do 31.12.2012), stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Pevným spojením so zemou sa rozumie spojenie pevným základom.

25. Podľa § 139b ods. 1 písm. d/ zákona č. 50/1976 Zb. (v znení platnom a účinnom do 31.12.2012), jednoduché stavby sú oporné múry.

26. Podľa § 139b ods. 7 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. (v znení platnom a účinnom do 31.12.2012), za drobné stavby sa považujú aj oplotenie.

27. Súd má vykonaným dokazovaní preukázané, že žalovaný postavil na parcele C parc. č. 804/1 k.ú. N. stavbu - oplotenie, teda oplotenie a betónový múr pod ním, a to už v roku 1992. Zároveň v roku 2012, na základe súhlasného stanoviska obce N. zo dňa 21.6.2011 realizoval oplotenie, ktoré malo byť realizované na parcele reg. C parc. č. 804/3 k.ú. N. vytvorenej z pôvodnej parcely 804/1 (pri hranici s parcelou č. 805), a to opätovne oplotenie s betónovou podmurovkou. V konaní bolo preukázané, že stavba žalovaného z časti je postavená na parcelách evidovaných v súčasnosti ako parcely registra C parc. č. 805 a parc. č. 806 k.ú. N., a to hoci na to nemal právo. Žalovaný nijako nepreukázal, že by od žalobcov alebo od iných oprávnených osôb (predtým ako došlo zo strany žalobcu v 1. rade k osvedčeniu vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva k parcele registra C parc. č. 805 k.ú. N.) mal súhlas k takémuto umiestneniu stavieb na daných nehnuteľnostiach. Právo žalovaného na takéto postavenie stavby nemožno stotožňovať s povoleniami podľa zákona č. 50/1976 Zb. a podľa jeho vykonávacích predpisov, pretože v dotknutých konaniach môže dôjsť k chybám či opomenutiam (i zo strany príslušného správneho orgánu tak, ako v tomto prípade zo strany obce N. v zmysle predložených podaní, kde si obec iba formalisticky „splnila“ povinnosti v súvislosti s dodatočným ohlásením drobnej stavby), právo v zmysle § 135c ods. 1 OZ treba výlučne ponímať ako právo odvodené od pozitívneho úkonu vlastníka dotknutej nehnuteľnosti, v dôsledku ktorého bude dané právo stavebníka - resp. vlastníka stavby na postavenie stavby na cudzom pozemku aj napriek tomu, že inak žiadne vecné právo k nemu nemá. Ustanovenie § 135c ods. 1 OZ nehovorí o nepovolenej stavbe (viď uvedené k vyjadreniu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní 14.7.2017, že petit by mal znieť na vypratanie pozemku) alebo stavbe pred zrealizovaním ktorej postupoval stavebník v súlade so stavebnoprávnymi predpismi; uvedené ustanovenie hovorí iba o stavbe ako takej, pričom oplotenie žalovaného nepochybne stavbou je.

28. V danom prípade žalovaný nijako nepreukázal, že by získal súhlas vlastníkov parciel registra C parc. č. 805 a parc. č. 806 k.ú. N., či už súčasných žalobcov v 1. a 2. rade, alebo právneho predchodcu žalobcu v 1. rade na takéto umiestnenie svojej stavby na uvedených parcelách (pre úplnosť, aj keď parcela ako udáva žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu 15.8.2014, bola vytvorená geometrickým plánom v roku 2006, nepreukázal žalovaný, že by mal takéto právo vo vzťahu k parcele, z ktorej bola súčasná parcela registra C parc. č. 805 k.ú. N. vytvorená; je úplne irelevantné či v čase realizácie stavby žalovaným išlo o parcelu mpč., parcelu EN alebo inú, pokiaľ nie je preukázané, že by právo umiestniť stavbu na ňu žalovaný mal), a nielen že nepreukázal, ale ani nič také netvrdil.

29. Skutočnosť, že stavba žalovaného zasahuje do parciel patriacich žalobcom preukazovali žalobcovia vytyčovacím náčrtom z 21.8.2012 vyhotoveným spoločnosťou GeoBan spol. s r.o.. V konaní táto skutočnosť bola jednoznačne preukázaná znaleckým posudkom číslo 08 rok 2015, podaným Jurajom Gregom, na ktorého obsah, v ktorom podrobne popisuje postup pri zisťovaní a samotné zistené skutočnosti, a v konečnom dôsledku na jeho závery súd v celom rozsahu odkazuje (nepovažuje súd za potrebné ich tu opisovať). Znalec J. Grega podrobne popísal postup pri podávaní znaleckého posudku, jasne a výstižne určil rozsah zasahovania stavby žalovaného do pozemkov žalobcov, prehľadne ho vyznačil jednak v časti III. záver podaného posudku, ako aj na geometrickom pláne súčasne

vyhotovenom - č. plánu 8/2015 zo dňa 19.12.2015, následne autorizačne overenom dňa 27.3.2017 a úradne overenom 26.5.2017, podľa ktorého zásah stavbou žalovaného do vlastníckych práv žalobcov zodpovedá uvedeným plánom vytvorenej parcely registra C parc. č. 806/4 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 3 m² (pozn. neevidovanej na LV).

30. Pre úplnosť treba poznamenať, že žalovaný podaním doručeným súdu z 2.8.2016 so závermi posudku síce nesúhlasil (bez uvedenia vecných dôvodov) a výslovne uviedol, že kontrolné znalecké dokazovanie nenavrhuje, poukazoval však na to, že do parciel patriacich žalobcom zasahuje iba v rozsahu 3 m², čo je podľa neho nepatrný zásah. V danom podaní začal žalovaný poukazovať na to, že múr postavil v roku 1992 odkedy nehnuteľnosti až k plotu užíva nikým nerušene ako svoje vlastné a s poukazom na ďalšie skutočnosti tam uvádzané má za to, že ich vydržal v roku 2002. S uvedeným tvrdením sa súd absolútne nestotožňuje, nakoľko žalovaný preukázateľne nemohol byť a nebol oprávneným a dobromyseľným držiteľom spornej časti pozemkov patriacich žalobcom (podrobnejšie na to súd poukáže nižšie), nakoľko nedodržel základné právnymi predpismi stanovené podmienky, stanovenú mieru opatrnosti (ako bude popísané nižšie) na to, aby sa vyhol danej situácii v maximálnom rozsahu, aký bolo možné od neho dôvodne očakávať.

31. Navyše samotný žalovaný ďalšími svojimi úkonmi potvrdil správnosť záverov tu podaného znaleckého posudku. Totiž ku podaniu doručenému súdu 4.1.2017 pripojil geometrický plán (ďalej tiež iba „GP“) Miroslava Gladiša č. 98/2009 z 19.5.2009 - tento nijako nepreukazuje nesprávnosť znaleckého posudku, pretože uvedený plán iba z parcely reg. C parc. č. 804/1, patriacej žalovanému, odčlenil parcelu reg. C parc. č. 804/3, ktorej vypratania sa žalovaný (v pozícii žalobcu) domáhal voči žalobcovi v 1. rade (tam v pozícii žalovaného) v konaní tunajšieho súdu 2C/213/2009 - uvedený GP nijako neznačňuje skutočný priebeh oplotenia (stavby) žalovaného vo vzťahu parciel registra C parc. č. 804/1, 804/3 a 805 a 806 k.ú. N.. Zároveň k námietkam žalovaného v danom podaní o tom, že tento plán bol vyhotovený „podľa CKN a nie podľa EKN“ - ktorých zmysel žalovaný v konaní nevysvetlil, podal náležité stanovisko dňa 25.5.2017 (doručené súdu 26.5.2017) znalec J. Grega (č.l. 266 spisu), z ktorého vyplýva, že stále sa jedná o tú istú parcelu. Uvedené sa plne vzťahuje i na „nevyjadrenie sa pôvodnej vlastníčky parcely 804/1 R. Q. a samotného žalovaného k stavu CKN“ uvádzané žalovaným v ďalšom texte dotknutého podania s poukazom na GP č. zákazky 244-342-063-90 - vyhotoviteľ Geodézia š.p. Prešov z 5.3.1990 - týmto GP bola vytvorená parcela EN 804/1 o pôvodnej výmere 441 m², ktorej v súčasnosti v stave registra C zodpovedajú, tak ako vyššie uvádza znalec, parcely č. 804/1 o výmere 422 m² a č. 804/3 o výmere 19 m².

32. V podaní doručenom súdu 13.3.2017 už žalovaný neuznáva posudok J. Gregu, lebo si dal zamerať oplotenie geodetom Miroslavom Ščurkom, ako aj geodetom Bednarčíkom, podľa ktorých meraní sa má oplotenie nachádzať na pozemku žalovaného. K tomuto podaniu pripojil „snímky“ - „mapy“ ako sú na č.l. 205 a 206 spisu, kde je však zrejmé, že oplotenie zasahuje do parciel patriacich žalobcom - „mapa“ na č.l. 205 spisu je v stave k 28.2.2017, pričom červenou prerušovanou čiarou je na nej vyznačená „hranica podľa jestvujúcich plotov“, ktorá jednoznačne zachádza za plnou čiernou čiarou vyznačené hranice medzi parcelami C parc. č. 804/3 a 805 a parcelami C parc. č. 804/1 a č. 805 a 806. Obdobne i na č.l. 206 spisu - „mapa“ opatrená pečiatkou geodeta M. Ščurku preukazuje úplne totožne ako to na GP 8/2015 znázornil i znalec, záver z pozemkov žalobcov oplotením žalovaného (viď vyznačenie priestoru medzi tam uvedenými bodmi 1, 2, 3 a 5-36) ešte aj s uvedením totožnej výmery 3 m². Teda žalovaný uvedenými dôkazmi podporil správnosť záverov znalca v posudku podanom v tejto veci.

33. Podaním doručeným súdu 17.5.2017 žalovaný v zásade už len opakuje dovtedy tvrdené skutočnosti; bez nejakého zmyslu namieta, navyše súdu neznáme, uznesenie 1C/93/2013 zo 16.3.2017 lebo vytyčovací náčrt bol už použitý v konaní 2C/195/2012; opätovne „prekrúca“ obsah posudku podaného v tejto veci s poukazom na jeho stranu 4; opäť poukazuje na výmeru jemu darovanej pôvodnej parcely 804/1 441 m² - čo však nik v konaní nespochybňoval, len zrejme žalobca pozabudol na to, že parc. C č. 804/3 si dal GP č. 98/2009 vyhotoveným geodetom M. Gladišom vytvoriť práve z pôvodnej parcely 804/1 a za súčasného stavu obe tieto, žalovanému patriace, parcely majú naďalej výmeru 441 m²; opätovne bez akýchkoľvek dôkazov alebo aspoň návrhov na dokazovanie uvádza, že odstránením betónového múra dôjde k narušeniu statiky jeho domu a navyše ku škode 3.000,- eur; ako aj poukazuje na to, že cez betónový múr odvádza dažďovú vodu, ktorá inak nebude mať podľa neho kde odtekať - tu už sa nedá na to povedať nič iné len to, že ak by žalovaný postupoval pri stavbe oplotenia (vrátane betónového múra)

ako mal, tak by tento spor nevznikol a podľa súdu odkvapovú rúru stále môže bez komplikácií predĺžiť na tú časť múra, ktorá vedie výlučne po jeho parcelách.

34. Závery a zistenia znaleckého posudku, ktorý konštatoval čiastočné umiestnenie stavby žalovaného na pozemkoch žalobcov nijako nespochybňujú ani listiny pripojené k podaniu žalovaného doručenému súdu 12.7.2017, a to opäť GP č. zákazky 244-342-063-90 z 29.3.1990 (k jeho obsahu sa súd už vyjadril vyššie), GP č. 373-99 z 30.11.1999 (tento rieši porealizačné zameranie domu žalovaného na jeho parcele, teda taktiež nezaznamenáva priebeh oplotenia), opäť predložený GP M. Gladiša č. 98/2009 (súd odkazuje vo vzťahu k nemu na vyššie uvedené skutočnosti), ani kópia katastrálnej mapy z 27.3.2017 (táto taktiež nezaznamenáva priebeh oplotenia), a už vôbec nie predložené LV č. XXX k.ú. N., z ktorých vyplýva, že evidovaná výmera parciel patriacich žalovanému v súčasnosti (C č. 804/1 a č. 804/3) je stále spolu 441 m² ako pri pôvodne evidovanej EN a následne CKN parcele 804/1, z ktorej bola parcela 804/3 vytvorená.

35. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní 14.7.2017 o tom, že keďže podľa neho ide o nepovolenú stavbu tak by petit žaloby mal znieť na vypratanie nehnuteľnosti. Ide o dosť zarážajúce vyjadrenie, pokiaľ v predchádzajúcich podaniach spísaných prostredníctvom právneho zástupcu žalovaný uvádza, že dodatočne bola stavba ohlásená a povolená. Ako je však uvedené vyššie (a tu neobstojí ani právnym zástupcom žalobcov používaný pojem „čiernej stavby“) - nie je rozhodujúce formálne doplnenie „ohlásenia“ stavby príslušnému orgánu, ale v zmysle § 135c ods. 1 OZ tá skutočnosť, že napriek tomu stavba v príslušnej časti stojí na pozemkoch žalobcov, a to bez toho, aby na také postavenie stavby na nich mal žalovaný nejaké právo (viď nižšie ako mal žalovaný postupovať pred začatím stavby, počas nej a po jej dokončení podľa osobitných predpisov, z čoho vyplýva, že ani obec N. sa nijako netrhala aby hoci dodatočné oznámenia a správnosť realizácie, napriek tomu, že išlo o drobnú, resp. v časti jednoduchú stavbu náležite preverila).

36. Nakoniec podaním doručeným súdu 5.9.2017 žalovaný predložil GP zo dňa 25.8.2017 (jeho číslo akoby bolo prepísané z 96/2017 na 98/2017) autorizačne overený 25.8.2017, úradne overený 4.9.2017 pod č. G1/497/2017 - ale ani tento nijako nespochybňuje závery a zistenia znalca v tejto veci. Už z názvu uvedeného GP vyplýva, že rieši zameranie a spresnenie polohy stavieb na parc. č. 804/1 a spresnenie hranice danej parcely, ale vôbec nie vo vzťahu k parcelám registra C parc. č. 805 a 806 k.ú. N. vo vlastníctve žalobcov, lež vo vzťahu k parcelám za rodinným domom žalovaného (parc. č. 801/2) a z protiaľhlej strany hranicu medzi parc. č. 804/1 a parc. č. 804/2 - teda absolútne sa nedotýka znázornenia priebehu oplotenia tu sporného, už vôbec nie odlišne od GP znalca č. 8/2015. Rovnako v tomto smere nepreukazujú odlišný priebeh oplotenia ani GP č. zákazky 244-342-063-90 a č. zákazky 46-91 vo vyhotovení ako ich predložil na prvom pojednávaní žalovaný.

37. Vo vyššie uvedenom smere nič nemenia ani vyjadrenia či výpovede žalovaného na pojednávaniach, ktoré sú z pohľadu súdu len jeho tvrdeniami bez relevantného dôkazu, ktorý by zistenia ako sú uvedené vyššie vyvracal. Len pre úplnosť (napriek už i tak vyššie rozsiahlemu odôvodneniu, ale vzhľadom na pravidelné súdne spory medzi žalovaným a žalobcom v 1. rade) treba poukázať na to, že tvrdenie žalovaného, že, pred realizáciou oplotenia, označenie roxorom pri meraní v roku 1990 z prednej časti pozemkov mal žalobca v 1. rade posunúť, považuje súd iba za účelovú obranu žalovaného. Z pohľadu súdu je vylúčené, aby taký posun žalovaný pred realizáciou pôvodného oplotenia nepostrehol (celkovo o 2,47 m - viď šírka parcely 804/3 v prednej časti podľa GP 98/2009 geodeta M. Gladiša).

38. V konaní vyvstala otázka či betónová časť stavby je oporným múrom alebo nie. V tejto súvislosti žalobcovia poukazovali na obsah zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.4.2005 vo veci tunajšieho súdu 5C/228/2001, a to na tam zaznamenanú výpoveď znalca Ing. Jána Majernička, podľa ktorej „tento múr nebol stavaný ako oporný múr. Tu treba poukázať na to, že zrejme právny zástupca žalobcov nemal k dispozícii všetky podklady s tým spojené a toto tvrdenie samo osebe je iba vytrhnuté z kontextu, pretože menovaný znalec sa tu vyjadruje iba v tom smere, že nebola dodržaná norma vo vzťahu k statike a stabilite uvedenej stavby (teda k nedodržaniu technologického postupu výstavby - múra stavaného v roku 1992), ale i samotný znalec v posudku ním podanom vo vyššie uvedenej veci tunajšieho súdu (1/2005 - č.l. 83 až 102 spisu 5C228/2001) definuje túto časť „oplotenia“ ako oporný múr, rovnako ako predtým v posudku č. 80/0236/440 32/99 i technický a skúšobný ústav stavebný v Bratislave, ako aj následne v posudku 31/2006 (č.l. 185 - 206 uvedeného spisu) znalec Ing. Tomáš Varga.

39. Súd však absolútne nemá nijako preukázané, že odstránením spornej časti stavby žalovaného by malo dôjsť k narušeniu statiky jeho rodinného domu a prístavby k nemu - ide len o prosté, ničím relevantným nepodložené tvrdenie žalovaného v podaní doručenom súdu 2.8.2016, pričom v tomto smere žalovaný súdu nepredložil žiadne dôkazy tieto tvrdenia preukazujúce, žiadne relevantné dokazovanie v tejto súvislosti nenavrhol, pričom v tomto smere navrhovaná ohliadka na mieste samom nedá odpoveď na to, či tieto tvrdenia žalovaného sú dôvodné (samotné vyvýšenie terénu pozemku žalovaného a teda, že parcely a dom žalobcov sa nachádzajú nižšie, je pritom zrejmé zo stranami predložených fotografií). Naopak, i z vykonaných dôkazov zo spisu tunajšieho súdu 5C/228/2001 je súd toho názoru, že oporný múr plní iba oporu vzhľadom na násypy zeminy na pozemku žalovaného, nie oporu samotnému rodinnému domu žalovaného (takže ak v dotknutej časti žalovaný stavbu odstráni, postaví príslušnú časť múra na svojej parcele a dosype medzi dom a múr zeminu späť, všetko bude technicky ako doposiaľ). Taktiež správne poukázal v tomto smere právny zástupca žalobcov na to, že dom podľa žalovaným predložených dokladov mal byť postavený už v roku 1975 a dotknuté oplotenie staval až v roku 1992, teda je nelogické, aby dom, ktorý bez toho stál skoro 20 rokov, by pri odstránení časti oplotenia mal mať narušenú statiku. Navyše z pohľadu súdu pri súčasnej dostupnosti rôznych stavebných mechanizmov, technológií a postupov je možné postupovať i tak, že náhrada za príslušnú časť oplotenia bude vybudovaná a náležite napojená na jeho zostávajúce časti ešte predtým, ako samotnú spornú časť stavby z pozemkov žalobcov žalovaný odstráni.

40. V súvislosti však s funkciou a reálnou povahou betónovej časti oplotenia ako oporného múra, treba poukázať na to - a to i v kontexte žalovaným v tomto konaní uvádzanej dobromyseľnej držby stavbou zasiahnutej časti pozemkov žalobcov, že v čase realizácie stavby, t.j. v oboma stranami uvádzanom roku 1992 (k roku 2012 sa tu nebude súd vyjadrovať, lebo je zrejmé, že čo zastaval v tom roku, to dovtedy neužíval), oporný múr, ako aj podľa súčasnej úpravy, bol tzv. jednoduchou stavbou, a takáto stavba vyžadovala podľa vyhlášky č. 85/1976 Zb. územné konanie - teda v zásade najmä podanie návrhu na vydanie územného rozhodnutia na stavebnom úrade, a to s náležitosťami podľa § 7 ods. 1 a prílohami podľa § 7 ods. 3 uvedenej vyhlášky - osobitne situačný výkres súčasného stavu územia na podklade pozemkovej mapy evidencie nehnuteľností so zakreslením predmetu územného rozhodnutia a jeho polohy a s vyznačením väzieb na okolie. Toto preukázateľne žalovaný nedodrжал (i keď mu musel byť vzhľadom na terén známy skutočný účel daného múra). Osobitne podľa § 7 ods. 4 písm. a/ uvedenej vyhlášky bol žalovaný povinný doplniť návrh na umiestnenie stavby podľa miesta, druhu, rozsahu a predpokladaných účinkov stavby ďalšími podkladmi a dokumentáciou, z ktorých musí byť dostatočne zrejmé najmä navrhované umiestnenie stavby na pozemku včítane jej odstupov od hraníc pozemkov a od susedných stavieb, v prípade potreby aj s výškovým vyznačením. Ani nič z toho žalovaný neurobil. Tým pádom nebolo ani vydané podľa § 8 ods. 1 citovanej vyhlášky riadne rozhodnutie o umiestnení stavby s určením stavebného pozemku, umiestnenia stavby na ňom a určením podmienok projektovej prípravy stavby a ani určenie (§ 8 ods. 3 uvedenej vyhlášky) výškového a polohového umiestnenia stavby, včítane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb a výška stavby. Územné konanie o umiestnení jednoduchej stavby - oporného múra mohol stavebný úrad zlúčiť so stavebným konaním - z toho vyplýva, že pre jednoduchú stavbu (ak teda žalovaného betónový múr „oplotenia“ ako oporný múr) bolo vyžadované aspoň stavebné konanie. Toto v danom prípade žalovaný taktiež nijako neinicioval. Pri všetkých týchto úkonoch a pri riadnom zabezpečovaní podkladov k nim by nemohlo dôjsť k tomu, že by časť stavby žalovaný postavil na cudzom pozemku.

41. Ak by sme považovali v danom prípade „oplotenie“ vcelku iba za drobnú stavbu - keďže naproti tvrdeniam o opornom múre žalovaný viackrát predložil v konaní dodatočné súhlasné stanovisko obce N. (obecného úradu) zo dňa 7.7.1998 k ohláseniu drobnej stavby (v zmysle textu i „zrealizovanej drobnej stavby betónového múra s oplotením“) - tak žalovaný ako stavebník mal podľa vyhlášky č. 85/1976 Zb. povinnosť v ohlásení drobnej stavby (§ 14 ods. 1 písm. b/, písm. c/ cit. vyhlášky) uviesť druh a parcelné číslo pozemku podľa evidencie nehnuteľností, doklad, ktorým preukáže vlastnícke alebo iné právo k pozemku, kto bude stavbu uskutočňovať a či sa na jej uskutočnenie majú použiť susedné nehnuteľnosti, prípadne vyjadrenie vlastníka tejto nehnuteľnosti a podľa § 14 ods. 2 uvedenej vyhlášky pripojiť k ohláseniu drobnej stavby jednoduchý situačný náčrt podľa pozemkovej mapy evidencie nehnuteľností s vyznačením umiestnenia stavby na pozemku a hraníc medzi susednými pozemkami s polohou stavieb na nich. Ani nič z tohto neurobil.

42. Stavebný úrad síce podľa § 36 uvedenej vyhlášky mohol pri jednoduchých i drobných stavbách upustiť od vytyčenia orgánmi na to oprávnenými, avšak súčasne podľa § 37 ods. 1 citovanej vyhlášky

za súlad priestorovej polohy s dokumentáciou stavby, pri ktorej sa upustilo od vytýčenia orgánmi na to oprávnenými, zodpovedal stavebník a pri stavbe uskutočňovanej svojpomocou osoba určená na vykonávanie odborného dozoru nad uskutočňovaním stavby (určenie takej osoby v danom prípade žalovaný nepreukázal) - uvedené vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného o tom, že časti parciel registra C parc. č. 805 a parc. č. 806 k.ú. N., zastavaných jeho stavbou vydržal, pretože ich dobromyseľne a nerušene užíva ako vlastné od roku 1992, tieto tvrdenia vyvracia, pretože žalovaný nesplnil uvedené podmienky, za splnenia ktorých mohol mal sa vyhnúť zastavaniu cudzieho pozemku, a teda už i z týchto dôvodov v žiadnom prípade nemôže byť držiteľom oprávneným dotknutých častí parciel patriacich žalobcom. O tom, že žalovaný v súvislosti s dotknutou stavbou neinicioval ani kolaudačné konanie podľa citovanej vyhlášky (pokiaľ teda najmä pri betónovom múre má ísť o múr oporný podľa jeho tvrdení) už je vzhľadom na vyššie uvedené absolútne zbytočné akokoľvek sa vyjadrovať (viď však aspoň čo všetko by musel pri konaní takomto žalovaný preukázať - §§ 39 až 42 citovanej vyhlášky - jednak v znení do 16.7.1992 ako aj v znení od 17.7.1992 - kde určite najneskôr by bolo zistené, že daná stavba je umiestnená len podľa odhadu samotného žalovaného a zasahuje bez akéhokoľvek práva do susediacich nehnuteľností).

43. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností mal súd preukázané, že stavba žalovaného - oplotenie vrátane betónového múra, je postavená v rozsahu GP znalca J. Gregu č. 8/2015 vytvorenej parcely C parc. č. 806/4 - zastavané plochy a nádvorja o výmere 3 m² na pozemkoch patriacich žalobcom, teda na parcelách C parc. č. 805 a parc. č. 806 k.ú. N.. Súd mal preukázané, že žalovaný na postavenie stavby na dotknutých častiach uvedených parciel nemal žiadne právo. Zároveň nebola súdu nijako preukázaná neúčelnosť odstránenia tejto časti stavby (pod neúčelnosťou pritom nemožno rozumieť náročnosť prác na jej odstránení), ani nebol v konaní zo strany žalobcov vyjadrený súhlas s tým, aby uvedená časť stavby bola im za náhradu prikázaná do ich vlastníctva. Rovnako z pohľadu súdu nie je v danom prípade ani dôvod na iné usporiadanie pomerov medzi vlastními pozemkov - žalobcami a vlastníkom stavby - žalovaným inak, najmä zriadením za náhradu vecného bremena (§ 135c ods. 3 OZ), a to už s ohľadom na skutočnosti, pre ktoré k tomuto stavu došlo, spočívajúce výlučne na strane žalovaného, a to v jeho vedome laxnom prístupe k celej realizácii stavby od jej vytýčenia, umiestnenia až po dokončenie. Osobitne v tomto smere súd musí poukázať na to, že z jeho činnosti vo veci 2C/213/2009 je mu známe, že napriek tomu, že žalovaný odignoroval riadne vymeranie umiestnenia stavby už v roku 1992, kde ju z prednej strany posunul (ako je už vyššie uvedené 2,47 m) do svojej parcely 804/1, napriek tomu ani on neurobil žiaden ústretový krok vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade po zistení, že mu v dôsledku uvedeného patrí parcela C parc. č. 804/3 k.ú. N. o výmere 19 m², neponechal čo len vo forme vecného bremena žalobcovi v 1. rade možnosť ju užívať (čo by mu nepochybne prišlo vhod vzhľadom na jeho prístup k svojmu rodinnému domu), neodpredal mu ju, ale tvrdošijne sa domáhal jej vypratania, v roku 2012 budoval na nej novú časť oplotenia, podľa fotografií predložených v tomto konaní pritom opäť navýšil terén pri hranici s parcelou 805, v tejto veci nepristúpil ani len na návrh aby kovovú časť oplotenia posunul na skutočnú hranicu parciel bez potreby odstraňovania betónového múra (viď úvod zápisnice o pojednávaní 19.1.2017) kde nedá nespomenúť súdu v tejto súvislosti pri pokuse strán o mimosúdnu dohodu pred začatím tohto pojednávania za prítomnosti sudcu vo vzťahu k tomuto návrhu prednesené vyjadrenie žalovaného, že „na čo im múr bude, čo budú s tým múrom oni robiť“ a najmä ďalšie jeho vyjadrenie „ja som domorodec a on (pozn. rozumej žalobca v 1. rade) iba chatár“. Teda pokiaľ aj „domorodec“ vytvoril protiprávny stav, tak ho teraz musí napraviť, pretože právo „domorodca“ stavať podľa svojho uváženia, bez opatrnosti, a kde mu príde vhod, nepredchádza zákonom dané právo vlastníkovi pozemku predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

44. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, majú za to, že námietkami žalovaného sa vyššie súd vypořiadal viac než bolo nevyhnutné a vyjadrovanie k ďalším jeho tvrdeniam by bolo už len opakovaním hore uvedených skutočností a dôvodov, súd podanej žalobe v časti požadovaného odstránenia stavby z parciel patriacich žalobcom, a to parciel registra C parc. č. 805 (vo výlučnom vlastníctve žalobcu v 1. rade) a parc. č.806 (vo výlučnom bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov v 1. a 2. rade) k.ú. N. vyhovel a zaviazal žalovaného na jeho náklady odstrániť stavbu z uvedených parciel v príslušnom rozsahu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku pod bodom I.. Už len v tejto časti úplne na záver súd poznamenáva, že je irelevantné, kedy sa skutočne žalobcovia dozvedeli o zásahu do ich vlastníckych práv, pretože zásah žalovaného nebol dobromyseľný a vlastnícke právo sa nepremičuje.

K uplatnenému nároku na náhradu škody:

45. Podľa § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

46. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

47. Podľa § 420 ods. 3 OZ, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

48. Podľa § 441 OZ, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

49. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

50. Podľa § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

51. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

52. Podľa § 100 ods. 2 vety prvej OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

53. Podľa § 106 ods. 1 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

54. Podľa § 106 ods. 2 OZ, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

55. Čo sa týka škody požadovanej z titulu výmeny podlahy a hranolov v dome žalobcov z dôvodu údajného podmáčania domu a ich zhnitia v dôsledku stekania vody z betónového múra oplotenia patriaceho žalobcovi, súd nemal nijako preukázané, že k takémuto niečomu v rozsahu majúcom uvedené za následok skutočne dochádza, resp. došlo. Žalobcovia nepredložili jediný dôkaz o tom, že z betónového múra oplotenia žalovaného steká dažďová voda v takom rozsahu pod ich nehnuteľnosť, že to má za následok hnutie ich stavby. Obe strany zaplavili súdny spis rozličnými fotografiami, ale je paradoxné, že ani na jednej nie je zaznamenané podtekание vody z múra žalovaného pod rodinný dom patriaci žalobcom, nie je jediná fotografia zaznamenávajúca prehnutie podlahy a hranolov v dome žalobcov, nebol predložený jediný objektívny dôkaz (nejakého stavebnotechnického charakteru a pod.), ktorý by potvrdil, že jedinou a skutočnou príčinou prehnutia podlahy a hranolov v dome žalobcov bolo stekanie vody z betónového múra žalovaného. V tomto smere neobstojí ani fotografia predložená žalobcom v 1. rade na prvom pojednávaní 17.10.2014 (prílohová obálka č.l. 37 spisu) - na nej je totiž vidno iba premočený plot - jeho betónovú časť, aj to nie v celom rozsahu tejto betónovej časti a táto fotografia podľa súdu nijako nesvedčí o tom, že by voda stekala takým množstvom a takou intenzitou, že by mala zaplavovať až rodinný dom žalobcov, pokiaľ nie je premočený ani len celý betónový múr. V tomto smere je tiež otázne aké opatrenia prípadne uskutočnili samotní žalobcovia, či, ak áno, kedy a ak nie prečo, previedli alebo izolačné práce na svojom rodinnom dome, aby tak predišli hroziacej škode.

56. Uvedenými skutočnosťami však, nad ich vytknutie ako je uvedené vyššie, nie je treba podrobnejšie sa zaoberať, ako ani samotnou otázkou reálneho nepreukázania výšky škody (žalobca už v žalobe vyčíslil síce cenu drevených hranolov pod podlahou v chodbe a príľahlej miestnosti spolu vo výške 77,92 eur podlahy v sume 95,20 eur, avšak nepreukázal kvalitu materiálu, nepreukázal ani nenavrhol žalobcovia v celom konaní žiadne dôkazy k zisteniu skutočnej výšky ceny uvedených vecí v danom mieste a čase poškodenia - ktorý tiež ostal sporný - opäť treba zdôrazniť, že okrem poučenia uznesením č.k. 1C/93/2013 - 61 zo dňa 6.8.2014, bolo stranám a teda i žalobcom, napriek skutočnosti, že boli právne zastúpení - § 160 CSP, dané opakovane poučenie podľa § 153 ods. 1 až 3 a § 154 CSP), pretože v danom konaní žalovaný voči nárokom na náhradu škody vzniesol námietku premlčania, ktorá v tomto prípade je dôvodná. Žalobca v 1. rade na pojednávaní dňa 17.10.2014 uvádzal iba, že to prehnutie zistil tak, že

stúpil na koberec a prepadla sa pod ním podlaha a že to mohlo hniť asi také tri roky - neuvádzal konkrétny čas kedy zistil vznik tejto škody a kedy hranoly a podlahu menil. Na pojednávaní dňa 14.7.2017 uvádzal iba, že to bola dlhodobá záležitosť a navyše uviedol, že podlahy a podlahové hranoly nemenil, on ich zhotovil v roku 1981. Opäť neuviedol konkrétny čas výmeny a zistenia škody. Naproti tomu žalobkyňa v 2. rade na pojednávaní 14.7.2017 poukazovala na to, že hranoly a podlahu v dome menili najprv asi pred desiatimi rokmi (išlo by teda o rok 2007) a pred 4 - 5 rokmi dali plávajúcu podlahu, lebo bolo nutné vymeniť niektoré doky a plávajúcu podlahu dal žalobca v 1. rade podľa nej, keď vymenil niektoré staré dosky, na tie pôvodné. Žalobcovia teda nijako nepreukázali v danom prípade skutočný vznik škody, zavinenie žalovaného, skutočný rozsah škody (podlahu a hranoly podľa žalobkyne v 2. rade menili pred 10 rokmi a pred 4-5 rokmi niektoré zhnité dosky) a navyše svedok R. R., syn žalobcov, na pojednávaní 8.9.2017 uviedol, že pri podaní žaloby (pričom tesne predtým spomínal žalobu, ktorú podal ako žalobca on sám - vec tunajšieho súdu sp. zn. 2C/195/2012) so žalobcov v 1. rade vyčísľovali škodu spôsobenú podmáčaním chalupy, pričom táto podľa neho vznikla štyri roky predtým, ako to vyčísľovali. Navyše ďalej k tejto škode uviedol, že vznikla škoda na podlahe, lebo táto zhnila a rovnako i hranoly, pričom na otázku kedy bola podlaha menená uvedený svedok uviedol, že niekedy v 90-tych rokoch. Z pohľadu súdu uvedené tvrdenia svedka o čase vzniku (treba však podotknúť konaní nijako nepreukázaného skutočného vzniku) tejto škody sú najobjektívnejšie (čo je podporené už obsahom podania žalobcu v 1. rade adresovaného Okresnému úradu odboru životného prostredia a stavebného poriadku z 29.11.1997 - č.l. 23 spisu, kde už vtedy poukazuje na ničenie podlahy a navyše i „ostatného zariadenia“) - teda už vtedy sa musela pod ním ako sám žalobca uvádzať prepadnúť podlaha a ak k nejakej výmene z toho titulu došlo, tak nepochybne nárok na náhradu takej škody uplatnený v tomto konaní je dávno premlčaný podľa § 106 ods. 1 OZ. Preto súd v tejto časti žalobu zamietol (k času vzniku škody a zrejmemu premlčaniu práva na jej náhradu treba ešte pre úplnosť poznamenať i podanie žalobcu v 1. rade na č.l. 28 spisu zo dňa 12.8.1999 adresované obci N. /obecnému úradu/ kde už v tomto uvádza, že voda zničila časť podlahy; taktiež treba poukázať pre úplnosť i na to, že k preukázaniu skutočného vzniku škody tu nepostačuje odpoveď obce N. /"obecného úradu"/ z 18.8.1999, že žalovaný nepopiera že v prípade búrok k pretečeniu, resp. špliechaniu vody mimo odtokový kanál a tým k zatekaniu po múre na vedľajší pozemok - nejde o potvrdenie zamočenia rodinného domu žalobcov, navyše ide o interpretáciu vyjadrenia žalovaného obcou, ktorá nie je preukázaná, že by bola správna a úplná a navyše potvrdzovala skutočný vznik takej škody).

57. Čo sa týka požadovanej náhrady škody za poškodenie dreveného oplotenia - a to drevených hranolov a oceľových kotiev spolu v sume 179,23 eur, nebol preukázaný súdu vznik škody, ani nemožnosť uvedenia veci (kotiev) do pôvodného stavu. Zo žiadnej z fotografií predložených v tomto konaní, a to ani z fotografií a videozáznamov na k žalobe pripojenom CD nosiči, nie je vidieť zlomenie hranolov ani ohnutie kotiev - je pravdou, že plot žalobcov je na nich nahnutý, ale žiaden detail na zlomený hranol, na ohnutú kotvu nevidno - navyše žalobca v 1. rade sám potvrdil, že sa ani nepokúsil o narovnanie kotiev, teda o uvedenie veci do pôvodného stavu. Okrem toho tu opäť nebola riadne preukázaná a v tomto smere neboli ani navrhované žalobcami žiadne dôkazy, skutočná škoda podľa ceny veci v čase poškodenia - vyčíslenie je prostý odhad žalobcu v 1. rade bez objektívneho podkladu. Navyše na pojednávaní 17.10.2014 žalobca uvádzal, že kotvy kúpil od istej osoby „asi pred piatimi rokmi“ (t.j. podľa času pojednávania asi v roku 2005 a hranoly mal mať odložené už pred 25 rokmi (zvýšili sa mu údajne keď robil verandu). Ďalej uviedol, že kotvy kúpil od suseda. Naproti tomu však dňa 15.3.2017 predložil čestné prehlásenie p. Karin Jiránkovej, podľa ktorého mu ona mala predatť kotviace elementy - 7ks a to po 16,- eur za 1 kus (nie ako v žalobe vyčísľoval ich hodnotu 19,50 eur za kus) a 7 ks hranolov - bez uvedenia ceny (a nie ako v žalobe uvádzal 130 cm dlhých ale 120 cm dlhých) na zhotovenie oplotenia. Opäť však na pojednávaní 14.7.2017 tvrdil, že hranoly mal svoje, ale už že boli na dĺžku 1,5 metra. Opäť súd zdôrazňuje, že nebol predložený jediný dôkaz o zlomení hranola a navyše žalobkyňa v 2. rade ani nevedela uviesť koľko z nich je zlomených, ani vysvetliť ako majú ďalej držať na kotvách ak majú byť zlomené, podľa nej to žalobca v 1. rade poopravoval. I keď žalovaný potvrdil, že pri stavbe novej časti oplotenia musel jeden hranol prerezať, opäť treba poukázať na to, že nebola súdu nijako preukázaná skutočná škoda podľa ceny danej veci v čase poškodenia. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd žalobu i v tejto časti zamietol.

58. Čo sa týka požadovanej náhrady škody vo výške 249,- eur za svojpomocné práce žalobcu v 1. rade, tieto neboli nijako v žalobe ani v jej doplnení (podanie doručené súdu 10.9.2013 č.l. 51-53 spisu) špecifikované. Podľa žalobcu v 1. rade na pojednávaní dňa 17.10.2014 išlo o práce v súvislosti s postavením dreveného plota žalobcu v 1. rade po konaní kde sa riešilo vypratanie parcely 804/3

(pozn. vec tunajšieho súdu sp. zn. 2C/213/2009), ďalšie práce boli spojené s odstránením poškodených betónových dlaždíc a za výmenu podlahy a trámov v dome, ako aj oprava odtoku od prístrešku žalobcu v 1. rade do kanalizácie, pretože malo pri stavbe nového oplotenia žalovaným dôjsť i k jeho poškodeniu. V prvom rade súd tu poukazuje na to, že podľa doplnenia žaloby malo ísť o 83 hodín práce - cena práce 3,- eurá za hodinu. Žalobca v 1. rade na pojednávaní dňa 17.10.2014 uviedol iba, že na oplotení pracoval po 11 hodín denne s polhodinou na obed. Žiadne práce čo do druhu a rozsahu inak podrobne nešpecifikovali žalobcovia, neboli navrhnuté ani predložené doklady o cene a skutočnom rozsahu jednotlivých prác. Navyše, ak bola v konaní 2C 213/2009 uložená povinnosť žalobcovi v 1. rade vypratať parcelu 804/3, tak to, že si potom postavil oplotenie nie je možné v tomto smere v súvislosti s prácou na ňom považovať za vznik škody v dôsledku zavinenia žalovaného a jemu niečo také dávať za povinnosť zaplatiť. K prácam na výmene podlahy a trámov v dome - ak by aj súd uznal, že vznikli v súvislosti s ich prehnutím ako uvádzal žalobca v 1. rade, poukazuje súd na to, že aj keď žalobca v 1. rade uvádzal na pojednávaní 17.10.2014, že všetky práce vykonával v júli 2012 - nemá súd uvedené za pravdivé vzhľadom na výpoveď svedka M. R., z ktorej vyplýva, že tieto práce mali byť vykonané ešte v 90-tych rokoch a tak ako samotný nárok na náhradu škody za pritom použitý materiál, tak aj za tieto práce je potrebné z dôvodov už uvedených v bode 56. odôvodnenia tohto rozsudku zamietnuť ako premlčaný (navyše rozsah a dĺžka a cena prác neboli nijako objektívne preukázané). Práce s odstránením poškodených betónových dlaždíc taktiež neboli objektívne preukázané čo do potrebného času objektívne potrebného na príslušné práce, konkrétnych prác, teda konkrétnych pracovných výkonov, a ceny týchto prác, rovnako ani práce na oprave odtoku od prístrešku do kanalizácie (navyše nebolo nijako preukázané ani skutočné samotné poškodenie odtoku zo strany žalovaného). Z uvedených dôvodov súd žalobu v tejto časti taktiež v celom rozsahu zamietol.

59. Čo sa týka požadovanej náhrady škody za poškodenú drenážnu rúru vo výške 47,31 eur - v prvom rade súd poukazuje na to, že na záznamoch z CD nosiča pripojeného k žalobe vidno, že žalovaný za výkopom nového oplotenia reže nejaký kovový materiál (či ide o drenážnu - plynárenskú rúru nie je jednoznačne zrejmé). Opäť však nebola v tomto smere riadne preukázaná skutočná výška škody objektívnymi dôkazmi o cene veci v čase poškodenia, ktoré ani neboli nijako navrhované. Malo ísť podľa žaloby o 3m tejto rúry, z pripojených záznamov však vidno odrezanie iba nejakej koncovej časti, navyše na pojednávaní 14.7.2014 žalobca v 1. rade uvádzal už len, že išlo o 1,6 m danej rúry. Ďalej uvádzal žalobca v 1. rade, že táto išla po parcele č. 805, tu však treba poukázať na výpoveď žalobkyne v 2. rade na pojednávaní 14.7.2014, že tá rúra išla po ich parcele 805 „pretože parcela 804/3 zasahovala i do našej parcely 805“ a „začiatok tej rúry išiel po parcele 804/3 a koniec už prechádza cez našu parcelu 805“ - je zrejmé pritom, že parcela 804/3 je vo výlučnom vlastníctve žalovaného a nadôvažok treba poukázať, že žalobcovi v 1. rade bolo rozsudkom vo veci tunajšieho súdu 2C/213/2009 uložené uvedenú parcelu vypratať, teda táto už zakopaná v parcele 804/3 nemala čo hľadať. Okrem toho žalobcovia nijako nepreukázali skutočnú opravu uvedeného odvodnenia pozemku takou rúrou (i k zamietnutiu nároku na náhradu škody na trámoch a podlahe v dome k dôvodom v bode 56. tohto rozsudku treba tu poukázať na výpoveď žalobkyne v 2. rade, podľa ktorej toto odvodnenie vykonal žalobca v 1. rade pre 10 až 12 rokmi - vzhľadom na čas výpovede teda najneskôr v roku 2007, čo tiež odôvodňuje premlčanie nároku na náhradu škody na trámoch a podlahe v dome), navyše pokiaľ je spomínané zakopanie odrezaného ústia rúry, tak pokiaľ predtým bola táto uložená v zemi a teda tiež zakopaná čo sa jej ústia týka, bez navštívenia jej obvodu po jej dĺžke (ako vyplýva i z výpovede svedka M. R.) tak plnenie drenážnej úlohy takejto rúry je viac než otáznne. V každom prípade však ani tu nebola objektívne preukázaná skutočná výška škody (skutočná dĺžka odrezaného kusa a objektívna hodnota takej veci v čase poškodenia), preto súd i v tejto časti žalobu v celom rozsahu zamietol.

60. Uplatňovaný bol tiež nárok na náhradu škody v sume 200,- eur ako nákladov z titulu vyhotovenia vytyčovacieho náčrtu spoločnosťou GeoBan spol. s r.o., pripojeného k žalobe. V danom prípade nejde podľa súdu o žiaden nárok na náhradu škody, ale o náklady spojené s prípravou žaloby a jej podaním a teda o trovy konania ako trovy potrebné k uplatňovaniu a bráneniu práva. V tomto smere nemožno i vzhľadom na čas podania žaloby vychádzať iba zo znenia § 251 CSP („ktoré vzniknú v konaní“) ale aj z pôvodne k tomuto sa viažuceho ustanovenia § 137 O.s.p. (teda tieto náklady treba považovať za tam uvedené „hotové výdavky“, a to výdavky spojené s prípravou samotnej žaloby a jej podaním). Žalobca v 1. rade totiž musel podanie žaloby nejako prvotne podporiť v tomto smere; navyše sám uvádza (pojednávanie 17.10.2014), že na danom vytyčovacom náčrte nie je nové oplotenie - teda si musel byť vedomý, že bude potrebné zasah do jeho parciel dokazovať riadne i v samotnom konaní; okrem toho uvedené výdavky nemožno považovať za škodu ani s ohľadom na to, že už v roku 2000 (podanie

na č.l. 27 spisu) žalobca v 1. rade uvádzal Krajskému úradu Prešov, odboru kontroly, že „oporný múr“ zasahuje do vlastníckych práv, lebo stavba je prevádzaná na susednom pozemku - teda načo vyčkával so zameraním zásahu až do roku 2012, kedy náklady s tým spojené boli nepochybne vyššie ako ešte v roku 2000. Tiež treba poukázať na to, že zistenia vytyčovacieho náčrtu nekorešponujú plne zisteniam znalca v tejto veci - podľa GP znalca J. Gregu č. 8/2015 síce zásah oplotenia na šírku v zadnej časti do parcely 806 je 0,71 m ako podľa vytyčovacieho náčrtu, ale po dĺžke cez parcelu 806 k parcele 805 predstavuje podľa GP 5,67 m (podľa náčrtu to malo byť 5,91 m) a po dĺžke cez parcelu 805 podľa GP 4,71 m (podľa náčrtu 1,50 m). Správnosť GP oproti predloženému náčrtu nepochybne uznali i žalobcovia (viď posledná zmena petitu žaloby v súvislosti s požadovaným odstránením stavby). Teda uplatňovaný nárok na zaplatenie 200,- eur ako nákladov žalobcov (žalobcov lebo nebolo preukázané, že by tieto náklady neboli hradené z prostriedkov ich BSM) neposudzoval súd ako nárok na náhradu škody, ale vysporiadal sa s ním v rámci rozhodovania o trovách konania strán.

K rozhodnutiu o náhrade trov strán:

61. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

62. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

63. Žalobcovia mali úspech v časti požadovaného odstránenia stavby kde by sa pri určovaní hodnoty sporu malo nepochybne vychádzať nie z ceny stavbou zabratých 3 m² pozemkov, ale z výšky nákladov na jej odstránenie z nich, ktorá nebol súdu doposiaľ nijako preukázaná ani len predpokladom, ale podľa súdu možno mať za to, že dosiahne minimálne úroveň výšky tu požadovanej náhrady škody; žalovaný mal úspech v časti požadovanej náhrady škody. Na základe týchto skutočností súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, osobitne s poukazom na to, že v konaní žalobca v 1. rade nezložil zálohu na nariadené znalecké dokazovanie (napriek tomu, že pred nariadením deklaroval, že ju zloží a následne žiada oslobodiť od súdnych poplatkov za preukazovania skutočností nijako sa nelíšiacich od tých, na základe ktorých mu právoplatne, s potvrdením krajským súdom, nebolo takéto oslobodenie priznané už vo veci tunajšieho 2C/213/2009) a teda mu (tým pádom ani žalobkyni v 2. rade) v tomto smere taktiež žiadne nevznikli (v dôsledku uvedeného sa súd už tuto bližšie nezaobrá zrejmu neúčelnosťou jednotlivých podaní realizovaných stranami prostredníctvom ich právnych zástupcov, kde bohužiaľ treba povedať, že nad rozsah tvrdení samotných strán nepriniesli viac svetla do veci ako takej, resp. ich možno považovať len za prosté prepísanie stranami požadovaných skutočností napriek tomu, že v tom-ktorom štádiu konania mnohé z nich nemali relevantnú povahu a navyše išlo v mnohom iba o tvrdenia bez dôkazných podkladov).

K rozhodnutiu o náhrade trov štátu:

64. V tomto konaní vznikli trovy štátu v súvislosti s vykonaným znaleckým dokazovaním vo vzťahu k zásahu stavby žalovaného do vlastníckych práv žalobcov. V tomto smere sú dôvodné trovy i v spojitosti s autorizačným a najmä úradným overením GP vypracovaného znalcom (už s ohľadom na možné i iné rozhodnutie ako samom odstránení stavby - viď § 135c ods. 2, ods. 3 OZ). Časť týchto trov už bolo uložené uznesením 1C/93/2013 - 145, právoplatným 17.9.2016, uhradiť zo štátnych prostriedkov, o dôvodnosti (čo do výšky, vzhľadom na to, že GP bolo uložené znalcovi vypracovať už v uznesení, ktorým bol pribratý do konania a znalec nepochybne mal splniť danú povinnosť tak, že mal predložiť už s posudkom GP i autorizačne overený) bude ešte rozhodnuté (vyúčtovanie znalca na č.l. 264 spisu). V časti o odstránení stavby bol neúspešný žalovaný, pričom popieral v celom konaní dôvodnosť žaloby v danej časti, dokazovaním s ktorým vznikli uvedené náklady však dôvodnosť žaloby bola preukázaná, preto súd priznal podľa § 262 ods. 1 CSP štátu náhradu týchto trov voči v danej časti konania neúspešnému žalovanému, o ktorých výške však rozhodne (v zmysle § 262 ods. 2 CSP) po právoplatnosti tohto rozsudku a samozrejme aj po právoplatnosti ustálenia ich celkovej výšky v tomto konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

1/ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2/ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3/ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.